

MOCIÓ INSTITUCIONAL SOBRE L'ASSUMPCIÓ DELS COSTOS DE LES FRANGES DE PROTECCIÓ CIVIL

Les infraestructures de comunicació viària i ferroviària, com ara la R8 de Renfe i l'AP7, són evidentment estratègiques perquè faciliten la mobilitat de les persones i el transport de mercaderies. Algunes d'aquestes mercaderies estan qualificades com a perilloses, raó per la qual existeix abundant normativa de protecció civil que imposa importants franges de protecció enllarg del perímetre d'aquestes vies per limitar els usos permesos i els riscos derivats. Aquest fet genera pèrdues multimilionàries en el valor dels terrenys afectats, pèrdues que en darrera instància suporten administracions i particulars que res tenen a veure amb la relació comercial entre el fabricant de dites mercaderies i l'operador ferroviari o logístic. Estem davant un fenomen habitual, el de les externalitats, que si no es corregeix implica que els costos molt alts que genera el transport de mercaderies perilloses (la fortíssima devaluació del sòl proper als eixos viaris) l'haguem de suportar entre totes i tots, enlloc d'aquells que el generen o el fan possible.

El transport de mercaderies perilloses és necessari i els criteris i prevencions que imposa la normativa de protecció civil han de ser atesos, evidentment. El que atempta contra principis bàsics del sistema legal i econòmic que ens regeix és la repercussió de les càrregues, dels costos que generen les restriccions de protecció civil.

Tant la teoria econòmica com l'ordenament jurídic apliquen generalment el criteri de que els costos de les externalitats negatives de les activitats els ha de suportar aquell que els genera, o aquell que es beneficia de l'activitat que els genera.

Per tot el que antecedeix, proposem al Ple l'adopció dels acords següents:

Primer.- Instar la modificació de la LLEI 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya, en el sentit de transferir el cost de les mesures de protecció civil de mercaderies perilloses a aquells que els generen: els titulars de les infraestructures, i indirectament, als responsables de la seva fabricació i comercialització, per tal d'obligar-los a efectuar al seu càrrec les inversions necessàries (soterrament, cobertura... el que calgui) que facin viable un ús raonable del sòl afectat, tant des de la perspectiva de l'interès públic com del particular.

Segon.- Atès el gran nombre de municipis afectat, així com la previsible grandària del volum de particulars també afectats, promoure decisions en aquest mateix sentit a totes les instàncies públiques, institucionals o privades interessades, com ara i sense ànim d'exhaustivitat:

- Ajuntaments i EMD afectats
- Diputació de Barcelona, Àrea Metropolitana de Barcelona i consells comarcals afectats
- Entitats municipalistes
- Associacions territorials (Associació Àmbit B30, Fem Vallès, Pacte Industrial de la Regió Metropolitana de Barcelona, etc.)
- Associació Sant Cugat Empresarial, cambres de comerç, entitats patronals, cambres sectorials, col·legis oficials i altres entitats empresarials de caràcter general o sectorial interessades o afectades
- Entitats veïnals, socials i cíviques promotores de la seguretat i/o de la preservació i millora de les condicions generals de vida.

A Sant Cugat del Vallès, 27 de febrer de 2024